

[Ivar Nørgaard]

vil gå med til, at flere miljøbeslutninger bliver truffet ved flertalsbeslutning i stedet for ved enstemmighed, idet hr. Niels Anker Kofoed gav udtryk for, at så ville vi gå ind for traktatændring i den henseende. Det er der ikke tale om.

Vi vil benytte stk. 2 i artikel 130 S, som siger, at man kan træffe beslutning med kvalificeret flertal om at give indhold til de rammedirektiver, der vedtages med enstemmighed ved artikel 130 S. Og endvidere mener vi, man i et vist omfang kan benytte det grå område mellem artikel 100 A og artikel 130, hvis vi finder det hensigtsmæssigt at få vedtaget nogle miljøbestemmelser med kvalificeret flertal efter artikel 100 A i stedet for efter artikel 130. Men vi går altså ikke ind for en traktatændring på dette område.

Til sidst vil jeg sige til statsministeren: Det er meget godt, at man interesserer sig både for inflationsbekæmpelse og for at fremme beskæftigelsen, men der er tale om konkrete valgsituationer, statsminister, hvor man skal vurdere, om man vil vægte inflationsbekæmpelsen så kraftigt, som vesttyskerne og Den Vesttyske Forbundsbank gør i øjeblikket. Det er det, vi tager afstand fra. Vi mener, at Den Vesttyske Forbundsbank tager inflationsbekæmpelsen så alvorligt, at den tilsidesætter hensynet til beskæftigelsen. Den er hysterisk over for bittesmå prisstigninger, og det er det, vi ikke vil acceptere som grundlag for en økonomisk politik.

Jeg synes godt, statsministeren kunne have tilsluttet sig denne tankegang, og jeg synes, det blev lidt vel udvandet, når statsministeren sagde, at man jo var tilhænger af begge former for politik. Der er altså tale om en vægtning.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg forstår på hr. Ivar Nørgaards fortolkning af dagsordenen, at Socialdemokratiet rent faktisk afviser anden og tredje fase i Delorsplanen, som den foreligger. Så undrer jeg mig over, at det ikke står der, men det er rart nok at få det at vide.

Jeg forstår, at Socialdemokratiet lægger en fortolkning ind, der opererer med en udvikling med flere hastigheder i Europa. Det er en mulighed, at man lægger den fortolkning ind. Så vil jeg gerne vide, om det indgår i de andre forslagsstilleres fortolkning.

Op så kommer spørgsmålet om Madridtopmødet, for det er på Madridtopmødet, man skal

lægge grundlaget for de fortsatte drøftelser: Hvis man nu mener, at anden og tredje fase vil man ikke have med at gøre, hvorfor skal grundlaget for drøftelserne så være en rapport, som har både første, anden og tredje fase? Det må forslagsstillerne svare på. Regeringen må svare på det.

Jeg bør vel også have et svar fra regeringen på, om man har bundet sig til den fremgangsmåde ved økonomiministeren på mødet i weekenden. Det kan være, jeg ikke får svar, men jeg kan da stille spørgsmålet igen.

Og jeg bør vel også have et svar fra Socialdemokratiet på, hvorfor hele rapporten godt må ligge til grund for det fortsatte arbejde, når man siger, at man ikke vil røre anden og tredje fase med en ildtang. Hvorfor vil man fortsat arbejde på det grundlag?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Der er et par spørgsmål, som stadig væk hænger i luften.

Det første er skattekontrollen. Jeg spurgte i mit første indlæg, om det for regering og for Socialdemokratiet ville være en betingelse for, at man går i gang med første fase, at man har fået løst problemet vedrørende indberetningspligt til skattemyndighederne. Det er et stort problem vedrørende det frie kapitalmarked, og for os at se er det helt centralt, at det bliver en betingelse for at gå videre med Delorsplanen.

Det andet angår hele spørgsmålet om den beskæftigelsesorienterede politik. Jeg vil godt høre, om hr. Ivar Nørgaard er enig med statsministeren i, at de betragtninger, der står på Delorsplanens side 24, kan dække de krav, Socialdemokratiet har om, at det skal være en betingelse for, at man går i gang med Delorsplanens første fase, at der bliver ført en mere beskæftigelsesorienteret politik.

Duetoft (CD):

Jeg skal bare for god ordens skyld meddele, at CD vil stemme mod begge dagsordener – SF-dagsordenen, fordi vi er uenige i den, og Socialdemokratiets dagsorden, fordi vi ikke kan forstå, hvad der står. Der er åbenbart så mange fortolkninger, at vi ikke ville vide, hvad vi skulle stemme for.